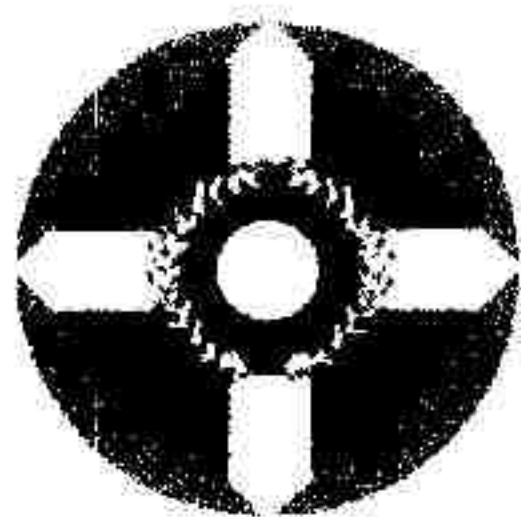

ΠΑΒ

3868

08 ΙΟΥΛ. 2010

ΛΑ.Ο.Σ. ΛΑΪΚΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ

Κωστής Αϊβαλιώτης
Βουλευτής Β' Αθηνών
Εκπρόσωπος Τύπου ΛΑ.Ο.Σ.

Αναφορά
Προς
Την Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης

Θέμα : Ο Σύλλογος Ατόμων με Κινητικά Προβλήματα του Νομού Ξάνθης

Κυρία Υπουργέ, μαζί με το παρόν σας υποβάλλουμε συνημμένη επιστολή – σε φωτοαντίγραφο – των μελών και των οικογενειών τους, του Συλλόγου Ατόμων με Κινητικά Προβλήματα του Νομού Ξάνθης, στην οποία καταγγέλλουν μία σειρά σημαντικών προβλημάτων που αντιμετωπίζουν.

Παρακαλούμε για τις δικές σας ενέργειες.

Αθήνα, 28/6/2010
Οι Βουλευτές του ΛΑ.Ο.Σ.

Κ. Αϊβαλιώτης (Β' Αθηνών)

Β. Αποστολάτος (Α' Πειραιώς και Νήσων)

ΠΡΟΣ: ΚΩΣΤΗ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗ

ΑΠΟ: ΓΕΩΡΓΙΟ ΠΕΛΕΚΑΝΟΥΔΗ ΞΑΝΘΗ

ΑΤΟΜΑ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΑ... ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΜΕ ΙΣΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ???

Η χώρα που λέγεται Ελλάδα, η χώρα που έχει δώσει τα φώτα του πολιτισμού με τον Δημόκριτο, Αριστοτέλη, Ιπποκράτη, Περικλή, Αρχιμήδη, έχει φτάσει να έχει βαθύ σκοτάδι. Σαν πολίτης αυτής της χώρας, ντρέπομαι και προβληματίζομαι πως κάποια αυτονόητα πράγματα για μερικούς που κινούν τα νήματα του τόπου μας, απλά δεν είναι!!!

Οι νόμοι για την στήριξη Ανθρώπων με Αναπηρία υπάρχουν, ας αναφέρουμε μερικούς:

Νόμος 3794/2009. Διατάξεις για μεταφορά μαθητών με αναπηρία.

Νόμος 3699/2008. Στήριξη σε μαθητές που δεν αυτοεξυπηρετούνται.

Νόμος 3648/2008. Ρύθμιση θεμάτων ανάπηρων Υπουργείου Εθνικής Άμυνας.

Νόμος 3304/2005. ΦΕΚ 27/01/2005. Για την Εφαρμογή της ίσης μεταχείρισης.

Έχουμε κράτος δίκαιου; Έχουμε κοινωνικό κράτος πρόνοιας; Είμαστε σαν πολίτες σωστά ενημερωμένοι για τα προβλήματα και τις ανάγκες των Ατόμων με Κινητικά Προβλήματα; Σεβόμαστε αυτούς τους Ανθρώπους; Και αν ναι με πιο τρόπο;

Στις 26 Νοεμβρίου 2009, μια εβδομάδα πριν τη Διεθνή Ημέρα για Άτομα με Αναπηρία, η Ευρωπαϊκή Κοινότητα επικύρωσε τη Συνθήκη των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα των Ανθρώπων με Αναπηρία, που είχε υπογράψει τον Μάρτιο του 2007. Τι σημαίνει αυτό για τον Έλληνα και την Ελληνίδα με αναπηρία; Αλλάζει κάτι με τη θέσπιση συνθηκών στις πραγματικές ζωές των ανθρώπων; Αντίστοιχα υπάρχει το εξής ερώτημα για τους πιο δύσπιστους. Γιατί χρειάστηκε τόσα χρόνια να υπάρξει κοινή συναίνεση για την εφαρμογή των δικαιωμάτων των ανθρώπων με αναπηρία; Και γιατί η Ελλάδα, μαζί με αρκετές άλλες Ευρωπαϊκές χώρες, δεν έχουν ακόμα κυρώσει την Συνθήκη; Πρόκειται μονάχα για απλά και ωραία λόγια χωρίς επίπτωση; Τα ανθρώπινα δικαιώματα και η προστασία τους, όσο αυτονόητα και αν είναι, αποτελούν συγχρόνως προϊόν συλλογικής συνείδησης και πολιτικής πράξης. Στην πραγματικότητα, η εκπλήρωση των δικαιωμάτων είναι πάντα υπό διεκδίκηση και υπό διαπραγμάτευση. Επίσημα και λιγότερο επίσημα εργαλεία, όπως οι νομοθεσίες, οι διακηρύξεις, οι συνθήκες ή οι ημέρες αφιερωμένες σε δικαιώματα, αποτελούν ενδείξεις ωρίμανσης της αναγνώρισης συγκεκριμένων ζητημάτων και πολλές φορές σηματοδοτούν ή δίνουν την αφορμή για την αλλαγή κοινωνικών ιδεολογιών και συνθηκών, με προϋπόθεση πάντα την έμπρακτη συναίνεση και δέσμευση σε συλλογικό και πολιτικό επίπεδο. Αρτιμέλεια τέλος. Ο δρόμος για την πρόσληψη όλων των πολιτών στο Δημόσιο, δεν εμποδίζεται πλέον από τον όρο της αρτιμέλειας. Στο εξής διορίζονται στο δημόσιο όσοι έχουν την υγεία που τους επιτρέπει την εκτέλεση των καθηκόντων της συγκεκριμένης θέσης στην οποία θα απασχοληθούν.

Ας δούμε τώρα τι γίνεται σε τοπικό επίπεδο, μιλώντας για το Σύλλογο Ατόμων με Κινητικά Προβλήματα Ν. Ξάνθης. Ο Σύλλογος είναι Σωματείο δικαστικώς αναγνωρισμένο από τον Ιανουάριο του 1995. Είναι μέλος της Εθνικής Ομοσπονδίας Κινητικά Αναπήρων.

Στόχος του είναι η Κοινωνική ένταξη των Ατόμων με Κινητικά Προβλήματα. Αυτό απαιτεί δράσεις, και ενέργειες και παρεμβάσεις που αφορούν θέματα όπως η εργασία, η μόρφωση, η προσπέλαση, η αυτόνομη διαβίωση, η ψυχαγωγία και η ενημέρωση του κοινού τόσο για τα προβλήματα, όσο και για ικανότητες των Ατόμων με Κινητικά Προβλήματα.

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΔΩ ΚΑΙ 2.ΕΒΔΟΜΑΔΕΣ ΕΧΕΙ ΣΤΑΜΑΤΗΣΗ
ΤΗΝ ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΛΟΓΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ?

Αυτή την στιγμή αντιμετωπίζει έντονα οικονομικά προβλήματα και η πλούσια δράση του κινδυνεύει να **ΔΙΑΚΟΠΕΙ!!**

Για αυτό κάνουμε έκκληση προς το επιχειρηματικό κόσμο, τους φορείς και τους απλούς πολίτες και παρακαλούμε να στηρίξουν οικονομικά τον Σύλλογο, έτσι ώστε να μπορέσει να καλύψει κάποια από τα βασικά του έξοδα, όπως είναι η μισθοδοσία της υπαλλήλου και του οδηγού και τα έξοδα του παλιού ειδικά διαμορφωμένου αυτοκινήτου 20ετίας!!! Το παραχώρησε ο Αδελφοποιημένος Δήμος του ΓΚΙΦΧΟΡΝ (Γερμανίας) για την εξυπηρέτηση των μελών του Συλλόγου στη μεταφορά των μελών στο ΚΕΚΥΜΑΕΑ για τις φυσικοθεραπείες και των μαθητών και φοιτητών στα Σχολεία και στο Πανεπιστήμιο, ή αθλητών του Συλλόγου στους χώρους άθλησης, και των αρρώστων στο Νοσοκομείο κ.λ.π.. Ενώ υπάρχει λύση ώστε να αποκτηθεί ένα ολοκαίνουργιο ειδικό αυτοκίνητο που παραχωρεί ο Ο.Π.Α.Π. δωρεάν σε διάφορους Συλλόγους **ΑΝ ΤΟΥ ΖΗΤΗΣΕΙ!!**

Ο Σύλλογος μια και δεν μπορεί να έχει καθόλου έσοδα ή κάποια οικονομική βοήθεια αναγκάστηκε και αναγκάζεται τα έξοδα του να τα πληρώνει από την τσέπη του π.χ. έξοδα για της πινακίδες του αυτοκινήτου, ασφάλεια, ανταλλακτικά και πολλά άλλα. Τα έξοδα μόνο για τον οδηγό ανέρχονται στα 3000 ευρώ, το σύνολο των μηναίων παγίων εξόδων ανέρχονται στα 5500 ευρώ!!!

Εύλογη ερώτηση είναι εάν θα σταματήσει ο Σύλλογος να χρηματοδοτεί την μετακίνηση των παιδιών, τι θα απογίνουν αυτά; Πως θα μορφωθούν; Δεν έχουν δικαίωμα της μόρφωσης βάση του Συντάγματος; Οικονομική στήριξη δεν υπάρχει από πουθενά!!! Το ταμείο του Συλλόγου έχει σχεδόν αδειάσει!!!

Ένα ακόμη μεγάλο πρόβλημα του Συλλόγου και κατ' επέκταση των μελών του είναι η έλλειψη των υποδομών και των χώρων πρόσβασης σε διάφορα καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος καθώς δεν υπάρχουν αναπηρικές ράμπες και αναπηρικές τουαλέτες. Από τους λίγους ιδιώτες που μερίμνησαν και υπάρχουν οι κατάλληλες υποδομές για πρόσβαση των ανθρώπων με κινητικά προβλήματα είναι ο κ. Στέλιος Μαλαματάς ιδιοκτήτης του Εστιατορίου-καφέ-μπαρ «LORENZO».

Στα δημόσια κτήρια όπως το Δημαρχείο της Ξάνθης ενώ υπήρχε σχετική μελέτη για εξωτερικό ανελκυστήρα, χωρίς να υπάρχει παρέμβαση στην αρχιτεκτονική του Δημαρχείου, δεν υλοποιήθηκε ποτέ και παρέμεινε μη προσβάσιμο όπως και το Εμπορικό Επιμελητήριο!!

Οι χώροι στάθμευσης τώρα που έχουν οριστεί για χρήση από Ανθρώπους με Αναπηρία είναι πολλές φορές κατειλημμένες από ασυνείδητους οδηγούς, αλλά είπαμε παιδεία και αρχές από το σπίτι!!!

Αν και λέμε ότι υπάρχει μέριμνα από το κράτος και τις υπηρεσίες του αυτά πολλές φορές μένουν μόνο στα λόγια ή στα χαρτιά. Η στήριξη των οικογενειών με μέλη ανθρώπους με αναπηρία σε περίπτωση χαμού των γονέων και συγγενών δεν υπάρχει. Οι άνθρωποι αυτοί μένουν τελείως ανυπεράσπιστοι!! Δεν υπάρχει πουθενά στην Ελλάδα ο θεσμός του προσωπικού βοηθού. Με μόλις 100 άτομα ο θεσμός θα μπορούσε να ξεκινήσει... Φαντασθείτε τώρα πόσο μεγάλες είναι οι ανάγκες αυτών των ανθρώπων!!!

Τρανταχτό παράδειγμα των προαναφερθέντων είναι η πέρα για πέρα αληθινή ιστορία, ενός συνάνθρωπου μας, του **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗ** του **ΣΑΒΒΑ** γεννημένου το 1981 από οικογένεια Ελλήνων Παλιννοστούντων. Από μικρός ασχολήθηκε με τον αθλητισμό όπου είχε μεγάλες διακρίσεις και αμέτρητα μετάλλια από το άθλημα της πάλης, που διακοσμούν το δωμάτιό του. Άνθρωπος με πολλά ενδιαφέροντα και εκτός του αθλητισμού (μεγάλη αγάπη για τη μουσική και το ποδόσφαιρο - Π.Α.Ο.Κ.). Άλλα, η ζωή του επιφύλαξε ένα δυσάρεστο γεγονός!

Ο Κώστας Αντωνιάδης κατατάχθηκε στον Ελληνικό Στρατό το 1999 στο κέντρο ειδικών δυνάμεων για την στρατιωτική του θητεία. Μετά από την στρατιωτική του θητεία, το 2003 προσλαμβάνεται μετά από αίτημα του ως επαγγελματίας οπλίτης με την ειδικότητα του ναρκαλιευτή. Το 2004 παίρνει το βαθμό του Δεκανέα.

Ένα ατύχημα εκτός στρατοπέδου από μία απρόσεκτη οδηγό τον στέλνει στο 401 Γενικό Στρατιωτικό Νοσοκομείο Αθηνών. Με βαριά τραύματα –κινδύνεψε ακόμη να χάσει και την ζωή του - στη Μ.Ε.Θ του Γενικού Στρατιωτικού Νοσοκομείου και για αρκετούς μήνες βρισκόταν σε μια πολύ κρίσιμη κατάσταση. Μετά από μια μεγάλη μάχη για να κρατηθεί στη ζωή, βγήκε κερδισμένος. Όμως ο Ελληνικός Στρατός το 2005 τον απόλυσε για λόγους υγείας, ενώ θα μπορούσε να τον μετατάξει σε κάποιο άλλο πόστο και να μην μείνει χωρίς δουλειά. Το Ελληνικό Δημόσιο το οποίο ούτε αυτόν βοήθησε στην αποκατάστασή του, αν και η αναπηρία του είναι 67% και άνω τον ταλαιπωρεί με συνεχόμενες επιτροπές που πρέπει να περνάει!!

Έφτασε να αισθάνεται απόλυτη απογοήτευση και εγκατάλειψη, όπως μας δήλωσε ο ίδιος...

Το ατυχές αυτό γεγονός που στερεί από τον Κώστα πολλά από τα όνειρα του και την υγεία του, μπορούσε να συμβεί στον καθένα μας!!! Πιστεύω ότι ο Ελληνικός Στρατός τον οποίο υπηρέτησε (όπως όλοι μας), θα σταθεί στο ύψος του και θα τον βοηθήσει μαζί με την βοήθεια και του Ελληνικού Δημοσίου αν χρειασθεί!!! Πάντα βέβαια αν υπάρχει πρώτα απ' όλα η **ΒΟΥΛΗΣΗ...**

Για να μπορέσω να αναλύσω και αναφέρω όλα όσα πρέπει για το **ΜΕΓΑΛΟ** αυτό κοινωνικό θέμα και τις λύσεις που πρέπει να δώσουμε θα χρειαστούν πολλές ακόμη σελίδες. Για το λόγο αυτό τελειώνω λέγοντας σε **ΟΛΟΥΣ** μας να προσπαθήσουμε να σκεφτούμε σοβαρά όλα τα παραπάνω και να προσπαθήσουμε έστω για ένα λεπτό να μπούμε στη θέση όλων αυτών των Ανθρώπων με Αναπηρία. Πώς θα αισθανόμασταν αν περιοριζόμασταν σε αυτά που μας επιτρέπουν και όχι 'σ αυτά που θέλουμε;;;!!! Θέλω να πιστεύω ότι υπάρχουν Άνθρωποι που θα ευαισθητοποιηθούν και θα βοηθήσουν τον Σύλλογο Ατόμων με Κινητικά Προβλήματα Ν. Ξάνθης με οποιοδήποτε τρόπο μπορεί ο καθένας.